

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v **[obec]**, bez zaměstnání, trvale bytem **[adresa]**,

se podle § 226 písmeno a trestního řádu zprošťuje obžaloby pro skutky, že

1) v přesně nezjištěné době nejméně od února 2015 do 28. 10. 2015 na různých místech v Kladně, v Praze i na blíže nezjištěných místech v Polsku, slovně urážel poškozenou **[jméno]** **[příjmení]**, štípal ji po těle, čímž jí způsoboval modřiny a opakovaně jí vyhrožoval zabitím, uváděl jí, že si vezme pistoli a vystřelí celou její rodinu, že má nabitou pistoli, že ji jde zabít,

tedy

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

2) v době od 29. 10. 2015 do 21. 12. 2016 po uzavření manželství v místě jejich společného bydliště, v Kladně, v ul. **[ulice a číslo]**, v garáži v Kladně v Dříně a na dalších místech v Kladně a v Praze, fyzicky a psychicky týral poškozenou **[jméno]** **[příjmení]**, nar. 1997 tak, že ji urážel vulgárními výrazy, štípal do těla, čímž jí způsoboval modřiny, rovněž ji chytl za levou ruku, kterou jí ve dvou případech popálil cigaretou, čímž jí způsobil 7 kožních jizev na vnitřní straně levého předloktí a 2 jizvy na palcové straně předloktí, přičemž tyto poranění lze posuzovat jako mučivé útrapy pro bolestivost poranění, zakazoval jí se stýkat se svojí rodinou, když s ním poškozená chtěla ukončit vztah, fyzicky ji napadal fackami do obličeje, v době kdy se zdržovali ve společně pronajaté garáži v Kladně v Dříně a poškozená od něho chtěla odejít, garáž uzamkl,

poškozené vyhrožoval zabitím, strčil ji tak, že upadla na zem, kde ji chtěl kopat do těla, poškozená tomu zabránila tím, že seděla a byla tiše, obžalovaný jí řekl, že žena se musí chlapa bát, v listopadu 2015 ji chytil jednou rukou pod krkem a zvedal do výšky, pak s ní začal bouchat o nábytek, po tomto útoku měla poškozená na celém těle modřiny a na krku škrábance, aby se poškozená zbavila sevření obžalovaného na krku, kousla ho do ruky, poté se jí podařilo z bytu utéci, neboť bylo odemčeno, obžalovaný ji většinou doma zamykal, aby nemohla sama opouštět byt, dále uváděl, že pokud jeho jednání někomu sdělí, zabije ji, v prosinci 2015 po návštěvě příbuzných v [obec], přišel z kuchyně se sekáčkem na maso, který poškozené přiložil na hrudník, dále v několika případech za zády svého otce nebo jiných členů rodiny rukou naznačoval výhrůžná gesta, aby byla ticho, dne 24. 12. 2015 ji slovně urážel, štípal po těle, po štípancích měla modřiny, poté co poškozená zjistila, že je gravidní, do ní v jednom případě strčil tak silně, až upadla na stolek v obývacím pokoji, po tomto napadení měla modřinu na stehně, dále ji fyzicky napadl tak, že ji po předchozí hádce srazil na zem, kde jí asi 2 x kopnul do břicha bosou nohou a přitom jí nadával, že je zlá svině, v době od listopadu 2015 do února 2016, v ložnici ji strčil rukou do hrudníku, když spadla na postel, jednou rukou ji uchopil za její obě ruce, které jí dal za hlavu, poškozená plakala, prosila ho, aby to nedělal, že to nechce, na to jí sdělil, že se bude dít to, co chce on, druhou rukou uchopil její tričko u krku, které roztrhl do oblasti břicha, stáhl ji kalhoty od pasů dolů, z boku ji stáhl spodní kalhotky, poté si sám stáhl kalhoty do oblasti kolen, stáhl si spodní prádlo, přitom jí řekl, aby byla ticho, jinak že ji zabije a poté na ní vykonal soulož, styk trval asi minutu, obžalovaný se neuspokojil, poškozené řekl, že je děvka a odešel do koupelny, tímto jednáním jí způsobil modřiny na obou zápěstí, když se dne 23. 1. 2016 se poškozená [jméno] [příjmení] podrobila gynekologickému zákroku - revizi dutiny břišní, z důvodu ukončení 7 týdenního těhotenství, v době po zákroku, v tzv. šestinedělí, po ní požadoval sex i přesto, že mu sdělila, že není ještě není ze zdravotních důvodů v pořádku, v ložnici ji povalil na postel, strhnul z ní oblečení, poškozená plakala, prosila ho, že nemůže, že ji to bolí, že může dostat nějaký zánět, přitom se ho snažila od sebe odstrkovat rukama, obžalovaný jí řekl, „buď ticho, ty svině“, rukou ji chytil její obě ruce za zápěstí, které jí dal za hlavu, druhou rukou si vysvlékl trenky a následně na ní vykonal soulož, obžalovaný po celou dobu držel poškozené obě ruce, styk trval zhruba 3 minuty, poškozená v době styku krvácela, plakala, dne 14. 2. 2016 ji opětovně fyzicky napadl, bil ji nejméně 4-5 ti ranami pěstí do obličeje, čímž jí způsobil modřinu na levém oku u spánku, poté ji začal dusit, jednou rukou chytil za krk, který jí zmáčkl jednou rukou, poškozená ho žádala, aby ji pustil, když spadla na zem, obžalovaný do ní začal kopat, poškozená měla po útoku na těle modřiny, obžalovaný jí pak zakázal vycházet z bytu, z důvodu, aby nikdo na ní modřiny neviděl, po tomto útoku poškozená dne 21. 2. 2016 vyhledala lékařské ošetření na očním oddělení v Nemocnici Na Bulovce v Praze, cestou na vyšetření ji obžalovaný chytil zezadu za krk, sdělil jí, že jí má dost, že skončí v hrobě u svého dědy, opětovně jí vyhrožoval zabitím a přitom jí vulgárně nadával, přičemž jednání obžalovaného zanechalo následky na psychickém stavu poškozené, přičemž v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatické stresová porucha s následným omezením v běžném způsobu života po dobu delší šesti týdnů,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a takový čin páchal delší dobu a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a čin spáchal zvláště surovým způsobem,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

čímž měl spáchat

v bodě 1-2) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, v bodě 2) v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno a), b), d) trestního zákoníku a zločinem znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a poškozená [jméno] [příjmení] s nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] od počátku trestního řízení popíral, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že poškozené nevyhrožoval fyzickou likvidací ani likvidací její rodiny. Popřel, že by poškozené ubližoval před svatbou, že by ji fyzicky napadl po svatbě, měli líbanky, stejně tak ji nenapadl v době jejího těhotenství. Když spolu ještě chodili, vše bylo naprosto v pořádku, neměl důvod ji urážet, miloval ji. Naopak když v srpnu 2015 vyzvedávali atrakci, kterou nechal postavit jeho otec, měla poškozená nateklé oko a řekla mu, že jí to udělal její otec, protože se obžalovaného zastala. K nadávkám později docházelo z obou stran, měli rozdílné názory. Podrobně popsal svůj vztah a své soužití s poškozenou, jejich vzájemné dohady s tím, že nikdy poškozené nevyhrožoval zabitím ani její rodiny, sekáček na maso ani nemá. K fyzickému konfliktu mezi ním a [jméno] nikdy nedošlo. Od Silvestra, kdy mu poškozená řekla, že je těhotná, ani po potratu spolu nespali. Neviděl na ní popálení od cigarety. Poškozená měla klíče od bytu, měla i svůj mobilní telefon, ten jí nebral. Naopak jí každý den kupoval kredit 300 až 400 Kč, protože ona nemůže být ani chvíli bez své sestry a rodičů. Na Valentýna jí koupil nový telefon. Nezakazoval jí navštěvovat svou rodinu, neměl k tomu důvod, navštěvoval je rád, stejně tak se navštěvovali s jeho rodiči. Dva týdny po svatbě skutečně v jejich bytě došlo ke schůzce s rodiči obou, důvodem však bylo řešení finančních záležitostí. On měl v úmyslu, že by s poškozenou mohli brigádově pracovat v OC Central, což její otec odmítl s tím, že [jméno] vyrostla u kolotočů a nebude nikomu dělat otroka. Uvedl, že v jednom případě s ním poškozená opravdu jela do garáže na Dříní. Zde jen vyzvedl televizi, poškozená ani nevystoupila z auta. Pracovalo tam zhruba 50 lidí, určitě by si všimli, kdyby tam k něčemu došlo. Když se společně koupali, všiml si modřiny na noze poškozené. K tomu mu řekla, že se uhodila při vysávání o futro. Říkala mu také, že byla v soláriu 20 minut, a když se zvedla, zamotala se jí hlava a uhodila se. Z toho měla šrám u oka. Takto vysvětlovala i švagrové. V nemocnici Na Bulovce v únoru 2016 byli proto, že poškozená měla zánět spojivek, šrám pod okem s tím neměl žádnou spojitost. Na společné dovolené na Slovensku s nimi v pokoji spal bratr poškozené. Jeho jedinou vinou je to, že dal slib, že s rodinou [příjmení] odjede s kolotoči do Polska, oni s tím počítali, a později si to rozmyslel. Problémy nastaly až po potratu [jméno] a v okamžiku, kdy poškozené a její rodině sdělil, že zůstanou doma, nikam nepojedou a budou chodit do práce. Těhotenství poškozené se od počátku nevyvíjelo dobře, po potratu byl prohlášen rodinou poškozené za impotenta a blbečka. Poškozené nabídl, že budou žít svůj život, budou pracovat. Její reakce byla taková, že nemůže být bez rodičů, že musí pomáhat matce. Problémy mezi nimi se stupňovaly, oba hovořili o rozvodu a nakonec se s poškozenou rozešel. Celý tento případ je podle jeho názoru vymyšlený, neboť tři dny poté, co poškozenou opustil, byli napadeni ze strany rodiny poškozené, jeho otec utrpěl těžké ublížení na zdraví, zranění okna, on měl otřes mozku, jeden bratr rozseklý ret a druhý bratr zůstal ležet na zemi. Následující den po tomto napadení poškozená oznámila na policii, že se k ní špatně choval, že ji napadal. Později se k tomu přidalo znásilnění, pálení cigaretou. Podle jeho názoru k tomu byla dotlačena. On je nekuřák.

2. Poškozená [jméno] [příjmení] uvedla, že s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] začala chodit v únoru 2015. Zpočátku se choval nadměrně výborně. Ona v březnu 2015 odjela s rodiči do Polska, před odjezdem začaly ze strany obžalovaného vulgární nadávky na jeho adresu, což jí zdůvodňoval tím, že jsou zvyklí doma se takto bavit a že je na to zvyklý z posilovny. Posledních 5 dnů před odjezdem ji začal štípat do ruky, do nohy nebo do pasu. Říkal jí, že to bylo ze srandy, bral to jako pošťuchování, ale ji to bolelo, měla modřiny, o kterých on říkal, že si je udělala sama. Kolem 20. 3. 2015 odjela s rodiči do Polska, kde byli do října 2015. Za tu dobu za ní obžalovaný přijel asi 3x-4x, na 5 dnů až týden. Asi týden poté, co se vrátila z Polska, začal hledat chyby na její rodině. U při první návštěvě v Polsku došlo k fyzickému násilí vůči její osobě. Obžalovaný ji

štípal, nadával jí sprostě, vulgárně, i když neměl důvod ji urážet. Myslel si, že ji její příbuzní navádějí proti němu. V květnu 2015 za nimi byl obžalovaný v Polsku asi 2 dny. Zase ji štípal a smál se tomu, a když chtěla odejít, chytil ji za ruku a dal jí facku. Potom se omlouval, že je mu to líto, přísahal, že to už neudělá, aby to nikomu neříkala. Ona měla modřinu, kterou si zakryla vlasy. Potom spolu s ní a s jejími rodiči jeli do Prahy. Ona to řekla jeho matce, která jí řekla, že se mu pokusí to vysvětlit a že ho poškozená musí provokovat, ať to neříká otcí obžalovaného ani svým rodičům. Ona to šla říct [jméno] [příjmení], přítelkyni bratra obžalovaného. Ta ji litovala a také ji nabádala, aby to nikomu neříkala. [jméno] se jí svěřila s tím, že jí [celé jméno obžalovaného] zakázali stýkat se se svou matkou a že ji obžalovaný napadl pěstí, až spadla na zem, přičemž původně chtěl udeřit její matku. Po návratu do Polska ji obžalovaný v telefonu sprostě nadával. Potom přijel v červnu nebo v červenci, a chtěl po ní, aby se nestýkala se sourozenci. V dubnu nebo v květnu 2015 ji v Polsku požádal o ruku. Rodiče byli zprvu nadšeni. Nevěděli, jak se k ní obžalovaný chová. Když v Praze vyřizovali svatbu, s obžalovaným se pohádali proto, že se jí nelíbilo, jak ji obžalovaný nadává a štípe. Štípal ji hodně často, byla samá modřina. Ona se vrátila domů a asi hodinu na to ji obžalovaný telefonoval, že má pistoli, že sedá do auta a že je všechny zabije, ji i její rodinu, i návštěvu, která byla zrovna u nich doma. Ona měla obrovský strach. Telefonovala matce obžalovaného, telefonovala s jeho bratrem i se samotným obžalovaným. Do toho přišla její matka, slyšela obžalovaného křičet do telefonu, že je jede vystřílet. Šílela z toho, byla z toho hotová. Ona se snažila rodičům říct, že to obžalovaný tak nemyslí, čekala na něj venku a viděla pistoli i pouzdro, jak si ji obžalovaný schovává v autě pod sedačku. Slíbil jí, že ji nepoužije a že se jí zbaví. O té zbrani jí řekl, že ji má nelegálně, že se jí musí zbavit. Obžalovaný šel k nim domů, omlouval se jí i jejím rodičům, že to byl amok, chtěl ještě šanci. Rodiče chtěli, aby to s ním ukončila, ale ona ho měla ráda s tím, že se to po svatbě změní. Štípání a hádky pořád přetrvávaly. O všem věděl bratr obžalovaného a jeho přítelkyně, telefonovali jí, jestli je v pořádku. Obžalovaný ji pak zakázal s nimi volat. Jak obžalovaný, tak jeho bratr jí vyprávěli, že je otec bil, obžalovaný ji vyprávěl, že jeho otec fyzicky napadal i jeho matku.

3. Z Polska se nastálo do Čech vrátili v říjnu 2015 a dne 29. 10. 2015 byla svatba. Ona věřila, že se obžalovaný po svatbě změní a zároveň měla strach z vyhrožování. Po svatbě bydleli ve [anonymizováno] ulici v Kladně, kde bydleli do února 2016. Po týdnu začaly hádky od obžalovaného, protože si myslel, že nemá ráda jeho matku. Fyzicky ji napadl, dal jí facku a začal ji dusit. U toho jí nadával, říkal, že se ženská musí chlapa bát. Škrtil ji tak dlouho, až nemohla dýchat. Bránila se, pak jí dal pěstí. V té době ležela na posteli, na kterou ji povalil. Trvalo to tak 15 minut, pak ji pustil s tím, že to nesmí nikomu říct, jinak ji zabije. Pak už se ho bála. Svěřovala se své kamarádce [jméno] [příjmení] a sestře [jméno]. [jméno] ji byla navštívit v Polsku a sama si všimla jejích modřin i chování obžalovaného. V ložnici ji přes moc svléknul, trhal z ní oblečení, chytil jí obě ruce a přes moc ji zneužil. Nejprve křičela o pomoc, potom už měla strach, že ji zabije. Potom za ní přišel, že to tak nemyslel, smál se, v ruce měl nůž. Vzbudilo to v ní strach, že by jí mohl něco udělat. Měl střídavé nálady, všimla si, že každé ráno užíval nějaké léky, údajně vitamíny. Vždycky, když ji bil, usmíval se. To se stalo v listopadu 2015. U lékaře nebyla, zranění si nefotila, protože jí kontroloval telefon, nikomu se nesvěřila. Nadávky byly u něj normální, zvykla si na ně. Asi za 10 dní jeli na myčku v Dříní, tam jí vyčítal, že ho podvádí, dohadovali se. Obžalovaný zamkl garáž a řekl jí, že ji zabije. Strčil ji na zem, chránila si obličej a on ji chtěl dát pěstí. Prosila ho, aby ji nechal být, že nebude odmlouvat, a on ji dvakrát kopnul do břicha a do stehna, a pak jí řekl, aby mu zmizela z očí. Ona se pak svěřila matce obžalovaného, že se k ní chová ošklivě a že ji napadl, ona slíbila, že mu domluví a chtěla po ní, aby to neříkala svým rodičům. Nemohla sama nakupovat, jen jednou šla sama, a to ji sledoval. Když přišel domů, zamknul a klíče si dal do kapsy. Klíče od bytu měli jen jedny. Když chtěla zavolat rodičům, musela obžalovaného poprosit, aby jí dal její mobilní telefon. Když chtěla mobil použít, musela se ho zeptat, on jí pořád koukal přes rameno. K jeho rodičům chodili na návštěvu každý den, k jejím jednou týdně. Vadilo mu, když telefonovala se svými sourozenci. Kvůli tomu se hádali, dostal vztek, chytil ji oběma rukama za krk, zdvihl ji a začal s ní bouchat o obývací stěnu, že si dovolila

mu odporovat. Po tom měla hodně poškrábaný krk od řetízku, který měla na krku. Pak ji pustil jednou rukou a dal jí facku. Jí se v té době podařilo vzít telefon a utéct z bytu. Klíče byly v zámku. Venku zavolala bratrovi, že se s obžalovaným pohádala, že jí dal facku, že se ho bojí a že ji určitě zbije. Bratr byl v šoku, telefonoval obžalovanému, který mu řekl, že to byl jen malý pohlavek ze srandy. Ten večer k nim přijeli její rodiče i rodiče obžalovaného, viděli její poškrábaný krk. Obžalovanému dal jeho otec facku, upozorňovali ho na to, že ji nemůže bít, že na ni nemůže vztahovat ruku. Obžalovaný slíbil, že už to nikdy neudělá. Její rodiče chtěli, aby s nimi odešla. Ona měla strach z obžalovaného, proto zůstala. Začátkem prosince jeli k jejímu strejdovi do [obec]. Obžalovaný tam pil alkohol, pod stolem ji zase štípal, nadával jí a říkal, že všechny jenečský zabije. Bouchal pěstí do dveří u koupelny, pak z kuchyně přinesl sekáček na mase, ostrou hranu jí přiložil na hrudník. Pak začal plakat, že ho nikdo nemá rád. Pak se zase rozčílil a chtěl odjet do [obec]. Ji zamkl v bytě. Vrátil se po půlhodině s tím, že nikam nedošel, cestou upadl. Ona se svěřila druhý den [jméno] [příjmení], říkala jí, že se obžalovaného bojí a prosila ji, ať nikomu nic neříká. Ona měla 12. 12. 2015 svátek, chtěla ho oslavit s kamarády u svých rodičů v Praze. Obžalovaný nechtěl, ani jeho matka. Opět jí vyčítal, že nemá ráda jeho matku, že ho podvádí, nadával na její sourozence. Nato jí dal facku přes obličej, měla červený otisk. Ona měla vztek, řekla mu, že od něj jde pryč. Když se obouvala a chtěla klíče, obalovaný dostal amok a strčil ji na skříň. Upadla, měla modřinu přes celé stehno. Její telefon měl obžalovaný. Ona zatelefonovala svému otci, že se zase pohádali a jí obžalovaný dal facku, plakala, že to nemůže vydržet. Její otec zavola otci obžalovaného a všichni tam přijeli. Snažili se obžalovanému domluvit, že ji nemůže bít. Po několika dnech jeli k jejím rodičům, tam řekla otci na jeho dotaz, že všechno v pořádku. Měla strach, bála se. Přemluvila svého bratra [jméno], aby jel s ní domů, protože se obžalovaného bála. Dne 1. 1. 2016 poškozená zjistila, že je těhotná. Když to následující den řekla obžalovanému, dal jí facku, zdálo se jí, že miminko nechce. První styk měli po svatbě 30. 10. 2015, od té doby spolu spali tak 1x týdně, pak 1x za dva týdny. Ona moc nechtěla, byl jí odporný, řekla mu, že nemá zájem, pak mlčela. Myslela si, že by to udělal přes moc, že by ji sexuálně zneužil a pak zbil. Občas i plakala. V listopadu měli asi 4 pohlavní styky, jeden oboustranně chtěný, tři z její strany nechtěné. Je si jistá, že kdyby obžalovanému kladla odpor, zbil by ji. S obžalovaným se dohadovali kvůli tomu, komu řekne jako první, že je těhotná, k jakému bude chodit lékaři. Dal jí facku, strčil do ní, až upadla na zem, ukrutně se rozčílil a začal do ní kopat. Při tom jí nadával. Pak se sebral a odjel ke svým rodičům, ji doma zamkl. Ona dokládala modřinu na stejně. Ten večer začala špinit, bolelo ji břicho, jak jí kopal do břicha. Obžalovaný ji odmítl odvézt na vyšetření. Chtěla od něj odejít, ale nechtěla, aby dítě vyrůstalo bez otce. Ten večer byl u nich její bratr, ale neřekla mu, že ji obžalovaný napadl, protože měla strach. Bratr jí odvezl do nemocnice, kam za ní přijela i sestra a švagr. Ani lékaři neřekla, že ji obžalovaný napadl. Jeho matka chtěla, aby se rozvedli. Bratr ji vzal k rodičům, ona nikomu neřekla, že ji obžalovaný napadl. Druhý den se s obžalovaným vrátila domů. Byli domluveni s jejími rodiči, že pojedou na hory do Tatralandie. Lékař jí to také doporučil. Bydleli v patrových bungalovech. Obžalovaný se s ní zase hádal, kopnul ji do kolene, spíš ke stehnu. Jí se podlomila noha a spadla na břicho. Do toho přišla její matka, která to viděla. Dopadla na zadek, o žádný předmět se neuhodila. Obžalovaný se vymlouval, říkal, že to bylo neúmyslné, nechtěl, aby se to řešilo. Matka měla o ní strach a dala k nim spát staršího bratra. Druhý den začala silně krvácet. Obžalovaný nechtěl, aby jeli předčasně domů, nějak to tam přetrpěla a ze Slovenska jeli rovnou do nemocnice do Kladna, kde se dozvěděla, že potrací a že se s těhotenstvím nedá nic dělat, že jí udělají zákrok. Po zákroku oznámila obžalovanému, že od něj odchází. On začal plakat a prosil ji, aby mu odpustila, že se zabije, když od něj odejde. Ona byla vyčerpaná, všechno mu odkývala, neměla náladu se s ním bavit. Týden na to začal být agresivní, začal jí nadávat. Měl na ni vztek, že nechtěla mýt vnitřek nákladního auta nebo hrát bowling. Chtěl i sex, i když věděl, že je v šestinedělí, že je jen dva týdny po zákroku. V ložnici ji povalil na postel, strhnul z ní oblečení a přes moc ji sexuálně zneužil. Ona ho prosila, plakala, snažila se bránit se rukama, odstrkovala ho od sebe. Při tom jí nadával. Řekli jí, že ji zabije, pokud to někomu řekne. Na Valentýna byli

pozvání od její sestry a švagra na večeři. Obžalovaný nechtěl, proto zůstali doma. Ona měla vztek, byla z toho hádka. Dal jí pěstí na levou stranu obličeje. Měla nateklý spánek, což dokládala fotografií. Ona pak šla do ložnice, aby mohla vyjít, musela se ho nejdřív zeptat. Když vyšla bez dovolení, strčil do ní, spadla na stolek. Obžalovaný ji vzal oběma rukama za krk, vyzdvihl ji do vzduchu, dusil ji. Ji se podařilo kousnout ho do zápěstí, proto ji pustil. Ona spadla na zem. Do toho přišel otec obžalovaného a ona toho využila a nechala se odvézt k [jméno] [příjmení]. Otec obžalovaného monokl neviděl, měla ho zakrytý vlasy, [jméno] nejdřív řekla, že to má od solárka, pak že jí to udělal obžalovaný. Obžalovaný ji mezitím psal výhrůžné SMS. Monokl viděla i matka obžalovaného. Ona zavolala otci obžalovaného, všechno mu řekla, a pak spolu jeli za obžalovaným. Otec obžalovanému vynadal a pak je odvezl domů. Rodiče obžalovaného potom dělali jako by nic. Asi po 4 dnech jeli k jejím rodičům, kterým bylo divné, že tak dlouho nepřijeli. Ona měla oko zamaskované make upem. Pak odjeli s bratrem obžalovaného a jeho rodinou na hory do Špindlerova Mlýna, měli tam být na 3 dny, ale jeli druhý den domů, protože jí nebylo dobře. Jeli k jejím rodičům do Prahy. Její rodiče vysvětlovali obžalovanému, že ji nemůže bít, to mu řekli i jeho bratr a její bratr. Pak jeli do nemocnice Na Bulovku, protože měla zánět spojivek. Zde řekla na návod obžalovaného, že spadla na kliku. V nemocnici se s obžalovaným pohádali, a on se svým bratrem odjel. Ona pak zavolala svému otci, aby pro ni přijel a zůstala u rodičů. Se svým otcem si pak jela na dvakrát do bytu pro své věci. Následně došlo mezi její rodinou a [anonymizováno] k potyčce, která je předmětem trestního řízení. Následně ji rodiče vzal na policii a ona podala na obžalovaného trestní oznámení.

4. Svědek [jméno] [příjmení], otec poškozené, vypověděl, že prvně řešili tři týdny po svatbě, že došlo k hádce mezi mladými, že se sejdou a domluví jim. Dozvěděl se, že obžalovaný měl dát poškozené facku. Omluvil se s tím, že se to nebude opakovat. Potom k nim dcera nejzdila tak často, jako dřív, neviděli ji asi 10 dnů, manželka si s ní denně telefonovala. Dcera jim říkala, že jsou oba nastydli a že berou antibiotika. Jinak k nim jezdila často, 2x-3x týdně. Když přijela po těch 10 dnech, měla make-up, měla oteklé oko a spánek. K tomu mu řekla, že spadla na kliku. Tušil, že se něco mezi nimi děje, že došlo k dalším hádkám, ptal se, ale ona mu nic neřekla. Už před svatbou si [jméno] stěžovala, že jí nadává, ale doufala, že se to zlepší. Choval se k ní hezky, před ním jí nikdy nenadával. Na svatbě bylo vidět, že na ni žárlí, vadilo mu, s kým tancovala. Když byli společně na dovolené v Tatrách, všiml si, že má poškozená modřinu na noze, nepamatuje si, kde přesně. Poškozená mu řekla, že spadla. Po návratu z hor potratila. Poté byli na horách s bratrem obžalovaného, cestou z hor se zastavili u nich, protože svědek si s nimi chtěl promluvit. Ptal se, jak se možné, že se takhle hádají, snažil se jim domluvit. Potom odjeli do nemocnice kvůli zánětu. Dceru poslali na rentgen. Obžalovaný ji měl napadnout v nemocnici, nechal ji tam a odjel. Dcera mu řekla, že ji tam škrtl. Je přesvědčen, že u [anonymizováno] prožila muka. Oni o tom museli vědět. Po svatbě začala být zamyšlená. Když se jí ptal, říkala, že je všechno v pohodě. Vysvětloval si to tím, že má jiné starosti než dřív.

5. V hlavním líčení pak uvedl, že problémy ve vztahu mezi poškozenou a obžalovaným neviděl. Zhruba v srpnu si všiml, že poškozená víc poslouchala názory obžalovaného na jejich rodinu. Potom až asi 2-3 týdny po svatbě vznikl mezi nimi konflikt a byli k tomu přivoláni, stejně jako rodiče obžalovaného. Poškozená měla na tváři obtisk ruky. Chtěl ji vzít domů, ale obžalovaný se omluvil a slíbil, že se to nebude opakovat. Když byli v únoru 2016 na dovolené v Tatrách a byli a aquaparku, všiml si modřiny, kterou měla dcera na stejné. To jim bylo divné. Před tím nikdy na dceři žádné modřiny neviděl. Po návratu z Tater dcer potratila. Někdy těsně před tím jim obžalovaný oznámil, že s nimi nepojede na štaci do zahraničí. V den, kdy se se obžalovaný s poškozenou rozešli, byli u nich doma, dcera měla monokl. Před tím u nich asi 10-14 nebyli s tím, že berou antibiotika. Jinak k nim obžalovaný s poškozenou jezdili na návštěvu 1x-2x do týdně a stejně často navštěvovali oni je. Změnu ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou nepozoroval, jen dcera se mu zdála zamlklejší, přestala mluvit se svým bratrem. Bral to tak, že má dcera teď jiné starosti, a že jsou to mladí lidé, něco si řeknou, a chvíli je to dobré.

6. [jméno] [příjmení], matka poškozené, jako svědkyně uvedla, že už chození obžalovaného s poškozenou nebylo v pořádku, obžalovaný ji napadal sprostými nadávkami. U toho ale nebyla. Byla u telefonátu na začátku srpna, v kterém její dcera řekla obžalovanému, že od něj odejde, na což reagoval tím, že jede k nim domů a že je všechny postrlí. Měli doma zrovna návštěvu, ona z toho byla psychicky na dně, nevěděla, co si má myslet. Obžalovaný potom přijel, byl v pohodě, dcera ho omlouvala, že to tak nemyslel. Do svatby se nic dalšího nestalo. Obžalovaný dělal rozbroje mezi členy jejich rodiny, podařilo se mu je rozeštvát tak, že spolu nemluvili. Nedovedla vysvětlit, v čem to rozeštvávání spočívalo. Na to si udělala názor až v únoru 2016 po rozchodu obžalovaného s poškozenou. Pokud ví, k prvnímu napadení poškozené ze strany obžalovaného došlo 3 týdny po svatbě. Hned po napadení je dcera volala, aby přijeli, dcera měla podlité pravé oko. Byli tam i rodiče obžalovaného a jeho otec, který na něj má velký vliv, mu domluvil. 15. 1. 2016 byli poškozená s obžalovaným na oslavě narozenin její švagrové, kde se obžalovaný opil, měl asi dvě sklenky whisky. Potom doma mezi nimi měla vzniknout rozepré, při které udělal obžalovaný díku ro dveří a napadl poškozenou tak, že ji kopl do břicha. O tom se dozvěděli až později. Na poškozené viděla, že se chová jinak než dřív. Potom všichni odjeli do Tater. Tam slyšela křik z pokoje obžalovaného a poškozené, a když tam vstoupila, viděla, jak obžalovaný kopl nohou poškozenou do břicha, až spadla na zem. Poškozená jí řekla, ať si toho nevšímá, obžalovaný jí řekl, že poškozená upadla a zasmál se. Když se potom poškozená svlékla v aquaparku, měla po těle modřiny, velkou modřinu na stehně a modřiny po rukách. Řekla jim, že se bouchla o dřevěný stůl. Oni tomu nevěnovali pozornost, ale už jim to bylo divné. Po cestě domů začalo poškozenou bolet břicho, poškozená jela s rodiči obžalovaného do nemocnice v Kladně, kde lékaři zjistili, že dochází k potratu a [jméno] nechali v nemocnici. Hned po úkonu jim poškozená řekla, že vztah nemá cenu, že ho ukončí. V jejich přítomnosti [anonymizováno] [role v řízení] [anonymizováno] [role v řízení] [anonymizováno 24 slov] [jméno] [anonymizována dvě slova] zakázáno vycházet z bytu a oni se to nesměli v žádném případě dozvědět. Po telefonu jim řekli, že jsou nasytí a že berou antibiotika. V pátek 19. 2. večer k nim přijeli s tím, že druhý den jedou na hory, poškozená měla podlité oko. Řekla jí, že jí obžalovaný dal pěstí. Obžalovaný se omluvil, že ho chytil amok. V sobotu s dcerou telefonovali, aby se cestou zpátky z hor u nich stavili, že to chtějí víc probrat, a všichni k nim přijeli v neděli odpoledne. Snažili se jim domluvit, i před bratrem obžalovaného a jeho ženou [jméno]. Od nich jeli do nemocnice, protože poškozená měla zánět spojivek, zde mělo dojít k dalšímu konfliktu a k napadení, a poškozená zavolala bratrovi obžalovaného, ať ho odveze, že už s ním nechce být. Potom jim poškozená řekla všechno, co probíhalo s tím, že matka obžalovaného o všem věděla, pak řešili rozvod a šli na policii podat trestní oznámení. Poškozená se pak od konce února 2016 začala léčit u psychiatra MUDr. Kubeje, kterého zná celá jejich rodina a u kterého se léčí svědkyně.

7. V hlavním líčení naopak uvedla, že když spolu obžalovaný s poškozenou chodili, bylo všechno v pořádku, nezdálo se jí, že by mohl být někde zádrhel. Měli se rádi, vztah mezi nimi se jí zdál dobře citově založený. Po svatbě byli v kontaktu, navštěvovali se, jednou týdně jezdili oni k obžalovanému a poškozené, oni je navštěvovali jednou, dvakrát v týdnu.

8. Svědkyně [jméno] [příjmení], kamarádka poškozené uvedla, že obžalovaný a poškozená spolu nějakou dobu chodili, pak se vzali a pak šli od sebe. Ona byla s poškozenou v kontaktu, jak telefonickým, tak osobním, navštěvovaly se. Chodily spolu nakupovat a ona poškozené půjčovala peníze. V době před svatbou, když byli v Polsku, zaregistrovala, že jsou sourozenci rozhádaní, to nebylo zvykem. Důvodem byl obžalovaný. Poškozená se se sourozenci hádala, proč ho neberou. Na obžalovaném svědkyně neviděla nic špatného, před ní se negativně neprojevil. Po svatbě viděla, že je poškozená hodně nervózní, stahovala rukávy, připadalo jí, že se něčeho bojí. Jednou byla poškozenou navštívit, a ta jí řekla, že je v bytě zamčená, že nemá klíče. Když se vrátili z hor, to bylo začátkem prosince, měla poškozená monokl. Poškozená se jí svěřila, že ji obžalovaný bije. Ona to nijak neřešila, protože ji poškozená prosila, ať to nikomu neříká.

9. Svědkyně [jméno] [příjmení], sestra obžalované, uvedla, že pár měsíců byl vztah její sestry s obžalovaným dobrý, a v létě to začalo. Obžalovaný jí začal sprostě nadávat, i před ní sestře vynadal, prakticky kvůli ničemu, pak poškozené řekl, že vystřelí celou jejich rodinu. To jí sestra telefonovala. Po těch výhrůžkách obžalovaný nepřišel. Sestra se nechtěla vdávat. Po svatbě jí obžalovaný začal fyzicky napadat. Pořád tam byly nějaké hádky. Když přijeli na návštěvu v listopadu nebo v prosinci, měli rozbité dveře od koupelny, které měl rozbit obžalovaný. Matka obžalovaného věděla o všem, co se tam děje, ale nebyla schopna poškozené v ničem pomoci. Sestra se paní [příjmení] svěřovala. Když sestru viděla po nějaké době, když přijela k rodičům, měla modřiny na rukách. Jí to bylo divné, říkala si, že to násilí musí pokračovat nadále, nejen nadávky. Potom byli všichni společně na horách. Jednou večer, když se vrátili z bazénu, slyšela velký hluk, jako když něco padá. Šla se k nim podívat, sestra jí na její dotaz řekla, že ji obžalovaný nezbil. Druhý den u bazénu jí řekla, že s ní praštil o stůl, udělaly se jí podlitiny na noze. Když se vraceli z hor, sestra potrácela, udělali jí interrupci. Pak už vztah byl horší a horší. Sestru pár týdnů poté neviděli, říkala, že je nastydla, že bude doma. Když ji viděla po 10 dnech, měla na tváři silnou vrstvu makeupu, pod kterou byly vidět modřiny. Když byly spolu nakupovat, sestra jí prosila o peníze, chtěla si koupit spodní prádlo, že má všechno od obžalovaného roztrhané. Když si zkoušela věci v kabince, viděla tam obžalovaného, jak ji drží pod krkem. Pak utekl. Sestra jí prosila, ať nic neříká. Telefonovala se [jméno] [příjmení], která jí řekla, že se jí sestra svěřovala s plno věcmi, i ona s ní měla několik telefonátů. [jméno] [příjmení] má s rodinou [příjmení] špatné zkušenosti, jsou na ni strašně zlí, zakázali jí stýkat se se svou matkou. Podle svědkyně je paní [příjmení] zlá, protivná ženská, člověk s psychickou poruchou. [příjmení] Valentýna obžalovaný sestru napadl, bil ji, když ji bil, sestra telefonovala otci obžalovaného. Ona sestře také volala, protože měla strach, co se tam děje. Sestra byla před ním zamčená, skopával ji na zem, měla podlitý obličej, spánek, oko, když šla za několik dní do nemocnice, mysleli si, že má prasklou čelist. Měla zánět spojivek a zánět středního ucha z té rány. Chtěl dokonat své dílo tím, že ji začal kopat, ale přišel jeho otec, prakticky ji zachránil život. V období manželství její sestry byla doba, kdy ji rodiče chtěli vzít k sobě, že si nepřejí, aby s ním dál žila, ale poškozená s nimi neodešla. Pak měli jet na hory, sestra už nechtěla, nekomunikovali spolu, vztah byl na bodě mrazu, nemělo význam ho udržovat. Po návratu z hor byli v nemocnici kvůli sestřinu zánětu spojivek, a ona pak telefonovala bratrovi, ať pro ni přijede, že to spolu definitivně ukončili, že ji tam nechal. V průběhu manželství je sestra navštěvovala 1x, 2x týdně a oni to 3x, 4x do měsíce opětovali, se sestrou si telefonovaly. Když ji v Kladně asi 2x navštívila v nepřítomnosti obžalovaného, poškozená se jí svěřila s tím, že jí zase vynadal. Sestra jí telefonovala s ním, že se nemá jak dostat z bytu, že ji obžalovaný zamkl.

10. [obec] [celé jméno obžalovaného] starší, otec obžalovaného, jako svědek uvedl, že ze začátku vztahu mezi synem a poškozenou nezaznamenal žádné hádky. Když spolu jen chodili, nikdy nebyli sami, vždy s nimi byl někdo z rodiny [příjmení]. Po svatbě k nim chodili na návštěvu asi každé 2 dny, stejně často navštěvovali rodiče poškozené. Před Vánoci jim nabízeli brigádu v obchodním centru Central. To poškozená odmítla s tím, že by nemohla jezdit k rodičům a byla by vázaná na [obec]. Bylo naplánováno, že si obžalovaný vezme živnost na provozování atrakcí, proto nechodili do práce, jak jejich rodina, tak rodina poškozené jim obstarala atrakci, kterou budou provozovat. V listopadu 2016 se sešli u mladých v bytě i s rodiči poškozené, protože řešili finanční stránku. Jiný problém či konflikt nezaznamenal. Syn si občas postěžoval, že nestačí poškozené kupovat kredity na telefon, že protelofonuje denně 200 Kč. On sám viděl, že měla pořád telefon v ruce. V lednu odjeli mladí s rodinou [příjmení] do Tater, a syn mu telefonoval, že jim dali do apartmánu bratra poškozené, byl z toho překvapený, protože se těšil, že budou mít soukromí. Došlo k problémům v těhotenství poškozené, které muselo být po návratu z Tater ukončeno. Oba z toho byli smutní, zklamaní. Poškozená byla stále silně vázaná na své rodiče, chtěla tam přespávat. Syn mu říkal, že u [anonymizováno] mají hlavní slovo rodiče, [jméno] je na jejich straně a on se začal cítit být podřízený. Na Valentýna byl syn nemocný, [jméno] byla ve městě s rodinou jeho druhého syna a následující den s [jméno] [příjmení] v Praze, aby nemusela

být doma. Pak jeli jeho synové s rodinami na hory, a odtud se vrátili s tím, že [jméno] nechali v Praze, že se nepohodli. Obžalovaný mu řekl, že se [jméno] už nebude. V průběhu celého manželství syna řešili jen měsíc po svatbě jejich finanční situaci, protože nevydělávali. Podle jeho názoru v rodině [příjmení] vládne tvrdou rukou pan [příjmení]. V létě měla [jméno] monokl od otce, když se zastala obžalovaného. Monokl měla také v asi v polovině února, údajně měla upadnout na klidu v soláriu, takto řekla [jméno] [příjmení]. O jiném zranění poškozené neví, jiné neviděl. [jméno] se vším chodila za ním, hodně se svěřovala [jméno] [příjmení]. Vztah mezi ním a obžalovaným je velice dobrý. Výchovu synů řešil v klidu, bez řvaní, nikdy nepoužíval fyzické tresty, nikdy nebyl na syny sprostý. Jeho syn byl vždycky klidný, mluví slušně, není mu vlastní používat sprostá slova nebo mluvit vulgárně.

11. Matka obžalovaného, svědkyně [jméno] [příjmení], uvedla, že vztah poškozené a obžalovaného byl od počátku normální, jen jí přišlo, že poškozená měla na prvním místě vždy svou rodinu, dávala své původní rodině přednost před společným vztahem s manželem. Kvůli tomu docházelo k výměnám názorů, každý chtěl trávit víc času se svými rodiči. Nebyla nikdy přítomna hádce mezi nimi, prostě měli jiný názor, ale vždy se domluvili. Společně řešili hlavně jejich finanční stránku po svatbě, protože oni nepracovali. Poté, co poškozená otěhotněla, chodila ustavičně na prohlídky k ženskému lékaři. Cestou z Tater jí poškozená telefonovala, že se krvácí a že jí otec řekl, aby s ní šla k lékaři na Kladně, kde následně došlo k ukončení těhotenství. Ona má pocit, že syn to nesl hůř, než poškozená, že se vůbec na miminko těšil víc než ona. Syn měl potom hnisavou angínu, byl 14 dní na antibiotikách. Poškozená je navštěvovala jako dřív, nabízeli jí, že s ní pojedou k rodičům, všechno bylo v pořádku. Potom jeli poškozená a obžalovaný na hory s rodinou druhého syna, ale vrátili se druhý den s tím, že tam poškozené neustále telefonovali její rodiče, že ona tam nechtěla být. Syn se vrátil domů bez [jméno], rozešli se. Je přesvědčena, že nedošlo k žádnému týrání, ale poškozená prostě nemohla být bez svých rodičů, do svatby bylo všechno dobré. Poškozená si nikdy nestěžovala na chování obžalovaného, spíš si stěžoval obžalovaný, že se mu nechce do Prahy, dost často tam přespávali. K povaze obžalovaného uvedla, že problémy v sobě nejdřív drží, než se někomu svěří. Poškozenou by určitě nikdy neuhodil, měl ji upřímně rád. Děti nikdy nebili, její děti se svým otcem vycházejí dobře, mezi syny nikdy nedělali rozdíly. Nikdy se s poškozenou nebavila o tom, jak byl obžalovaný vychovávaný, hovořili o tom, jak budou jezdit s atrakcemi a potom hlavně řešily její těhotenství. V době chození neexistovalo, aby byli obžalovaný s poškozenou o samotě, vždy s nimi byl někdo z rodiny poškozené, také v Tatrách s nimi na pokoji bydlel bratr poškozené. Poškozená jednu dobu chodila pořád do solária, byla tam každý den. Pak jednou přišla s tím, že jak vylézala ze solária, uhodila se a udělala si modřinu. To bylo krátce před odjezdem na hory s jejich druhým synem, poškozená z toho měla zánět spojivek.

12. Svědek [příjmení] [celé jméno obžalovaného] mladší, bratr obžalovaného, uvedl, že mu vztah obžalovaného a poškozené přišel v pořádku, nikdy se před ním nehádali, když je viděl spolu, chovali se k sobě normálně, nic špatného neviděl. [jméno] se ke svým rodičům chovala hezky, normálně, jim se nelíbilo, když se zastala obžalovaného nebo byla na jejich straně. [příjmení] nemohli pochopit, že žije ve vztahu s přítelkyní, že mají spolu dítě, aniž by se vzali. Vysvětloval jim, že jim to vyhovuje, že svatbou bude život stejný, že jejich rodině to nevádí, že se mu rodiče do vztahu nepletou. [příjmení] měli podmínku, že se [příjmení] se [jméno] vezmou. Když pak s bratrem a [jméno] jeli na hory, všechno bylo v pořádku. [příjmení] [jméno] řekla, že její rodiče potřebují s obžalovaným mluvit, chtěla proti plánu jet domů hned, že je to důležité. Protože jeli autem, museli jet kvůli ní všichni. Jeli rovnou k [anonymizováno], tam bratr poškozené řekl obžalovanému, že jestli se takhle bude chovat dál, že bude muset být bit. Protože [jméno] bylo špatně, rozhodli se hovor ukončit a jet s ní do nemocnice. Tam hledal místo na parkování a když došel do nemocnice, obžalovaný s poškozenou si vyměňovali názory, nekřičeli. Obžalovaný poškozené řekl, že to takhle dál nejde, že končí, ať poškozená zavolá, ať si ji tam vyzvednou rodiče, a odjeli domů. Spolu obžalovaného a poškozenou viděl jen párkrát, oslovovali se jmény,

nenadávali si. Obžalovaný mluví normálně, sprostá slova nepoužívá. Když spolu chodili, vypadali moc zamilovaně, po svatbě to bylo nějak jinak. V srpnu 2015 měla poškozená modřinu v obličeji, na levém oku. Do té doby byla se svou rodinou, řekla jim, že jí to udělal táta.

13. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že vztah obžalovaného a poškozené, který pozorovala od začátku, byl úplně v pořádku, oba dva byli zamilovaní, chovali se k sobě hezky, oslovovali se běžně. Neviděla mezi nimi žádnou hádku ani nebyla přítomna žádnému incidentu, až do 21. 2. 2016, kdy se hádali před nemocnicí. Před tím, než jeli do nemocnice, byli u rodičů poškozené, kde její otec a bratr říkali obžalovanému, že bude bit, pokud se bude chovat ošklivě k [jméno]. Důvod toho nevěděla, protože před tím byli na horách a obžalovaný se k poškozené choval normálně. Vztah mezi ní a [jméno] byl dobrý, vídaly se po svatbě každý druhý den. Bavili se spolu o běžných věcech. Pokud hovořila o obžalovaném, stěžovala si na to, že hraje na playstationu, že nechce jet do Prahy a chce být s ní doma. Stýskalo se jí po rodině, celkově ji to na Kladně nebavilo. Nikdy s ní neřešila, že by měla s obžalovaným nějaký problém. Nikdy si nestěžovala, že by jí obžalovaný ubližoval, neviděla na ní modřiny ani štipance, nestěžovala si, že by se k ní choval nevhodně. Obžalovaný poškozenou vždy oslovoval pěkně, nikdy od něj neslyšela žádnou nadávku na účet poškozené. Do svatby spolu nežili a potom jako by spolu sami neuměli být. Když za poškozenou jezdil obžalovaný do Polska, její rodiče si nepřáli, aby spolu byli sami. Poškozená jí vyprávěla, že její sestra otěhotněla v 16 letech, tak zřejmě proto, vždy s nimi někdo byl. Modřinu na poškozené viděla jen jednou, když jeli vyzvednout do Cerhenic atrakci, měla poškozená monokl. Tvrdila, že jí to udělal otec, když se zastala obžalovaného. Ví, že [jméno] chodila na solárium, kde vydržela být i 20-25 minut. Pak vyprávěla něco o tom, že upadla na kliku. Poškozená chodila normálně ven, obžalovaný jí nic nezakazoval, chodila na solárium i s ní ven. Měla svoje klíče, mohla z bytu kdykoli odejít. Myslí si, že poškozené měla obžalovaného ráda, ale že se bála svého otce. Z její strany byl na ní hrozný tlak. Pokud jde o její rodiče, se svou maminkou je v běžném kontaktu, denně si telefonují, pravidelně se navštěvují. Nikdo jí nikdy nebránil v tom, aby se s maminkou stýkala. Popřela, že by s rodinou poškozené řešila napadání poškozené obžalovaným, stejně tak popřela, že by telefonovala poškozené nebo její sestře, že má napíchnutý telefon. Stejně tak není pravda, že by obžalovaný napadl fyzicky ji. Kdyby jí ublížil nebo kdyby s ním měla nějaký problém, nesvěřila by mu své dítě. Stejně tak nemá problémy s jeho rodiči.

14. Jako svědek byl vyslechnut i současný přítel poškozené, [jméno] [příjmení], který uvedl, že s poškozenou se zná od července 2017. V kontaktu jsou neustále prostřednictvím sociálních sítí a mobilního telefonu, vídají se zhruba jednou za týden, jezdí za ní, nikdy s ní nebyl přes noc. [jméno] je prchlivá, někdy zdráhavá. Intimní styk spolu neměli, ona nechce. Vztah rodičů poškozené vnímá jako harmonicky, vztahy sourozenců jako vynikající. O vztahu s obžalovaným mu řekla, že byla fyzicky a psychicky týrána, nic bližšího mu neřekla ona ani nikdo z její rodiny.

15. Svědek MUDr. Petr Kubej, ošetřující psychiatr poškozené, uvedl, že poškozená je jeho pacientkou od února 2016, kdy se dostavila na doporučení svých rodičů, s kterými se zná. Konstatoval u ní rozvíjející se posttraumatickou stresovou poruchu, která byla rozvinuta v přímo příčinné souvislosti s jejím krátkým, ale nešťastným manželstvím, které skončilo po několika měsících poté, co po opakovaném napadení svým manželem opustila společnou domácnost s manželem a vrátila se k rodičům. Ze zdravotní dokumentace také vyplynulo, že u ní došlo v průběhu ledna k potratu. Několikrát došlo ke zhoršení stavu, které vyžadovalo její hospitalizaci. Užívá antidepresiva a léky proti úzkosti, u poškozené probíhá série hypnózy a podpůrná emoční psychoterapie, její stav postupně odezní. Pokud jde o příčinu traumatu, vzhledem k tomu, že mu bylo napadení dostatečně dokumentováno fotografií napadení, je to z jeho hlediska jasné.

16. Jako svědek byl vyslechnut i MUDr. Robert Kučera, ošetřující psychiatr obžalovaného, který uvedl, že obžalovaný vyhledal akutní lékařskou pomoc v nemocnici, byl v patologicky úzkostném stavu, který vyžadoval jeho hospitalizaci, a jeho pacientem je do současné doby.

17. Ve věci byla opatřena řada znaleckých posudků, a to jak k poškozené, tak k obžalovanému.

18. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, gynekologie a výsledkem MUDr. Zlatko Pastora bylo zjištěno, že těhotenství poškozené bylo ukončeno v sedmém týdnu, dne 23. 1. 2016. Poškozená vyhledala gynekologické oddělení v Kladně pro krvácení, kde bylo zjištěno, že došlo k neúplnému potratu, z tohoto důvodu jí byla provedena revize dutiny děložní, přičemž byly odstraněny zbytky plodového vejce. Znalec uvedl, že fyzické inzultace ani psychická újma těhotenství neprospívá a v některých případech může vést k těhotenským komplikacím, dokonce k jeho předčasnému ukončení. To však nebyl případ poškozené. Její těhotenství se jevilo od samého začátku jako neprosperující a při žádném gynekologickém vyšetření lékaři nedospěli k závěru, že by se jednalo o přirozeně nekomplikovaný průběh těhotenství. Případné psychické ataky a uváděné násilí nebyly v příčinné souvislosti s ukončením gravidity.

19. Ve věci byly vypracovány dva znalecké posudky znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, k poranění poškozené.

20. Znalec MUDr. Ivan Procházka ve svém posudku uvádí, že poškozená nevyhledala v listopadu 2015 žádné lékařské ošetření, případná poranění nejsou objektivně dokumentována a lze tak vycházet pouze z výpovědi poškozené. Hodnocení případných poranění v oblasti krku, trupu a končetin je tak pouze hypotetické. Z lékařského hlediska nelze žádné mechanické úrazové změny prokázat, nebylo provedeno lékařské vyšetření, jde o obecné zhodnocení možných rizik. Pokud jde o plošný krevní výron na zadní ploše levého stehna ze dne 2. 1. 2016, který byl dokumentován fotografií, vzniklo účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou účinkovalo na zadní plochu levého stehna. Vzhledem k intenzitě působícího násilí a k jeho lokalizaci nelze předpokládat vznikl závažnějších poranění. Pád poškozené na dřevěný stolek zadní plochou levého stehna, jak uvádí poškozená, může uvedené poranění vysvětlit. Pokud jde o poranění v oblasti obličeje, pohmoždění měkkých tkání s krevním výronem v okolí obou očí, víc vlevo, na které lze usuzovat z přiložených fotografií, v nálezů z očního a ORL oddělení nemocnice Na Bulovce ze dne 21. 2. 2016 byl zjištěn již pouze hojící se krevní výron v okolí levé očníce, jiné úrazové změny nebyly zjištěny. Krevní výrony vznikly účinkem tupého násilí, které relativně menší intenzitou až střední intenzitou účinkovalo na obličej poškozené zepředu. Údery pěstí, jak uvádí poškozená, mohou vznik uvedené poranění vysvětlit. Veškeré případné mechanické úrazové změny poškozené byly povrchní, bez porušení hlubších struktur, s dobou trvání obtíží, bolestivosti do jednoho týdne, bez výraznějšího omezení obvyklého způsobu života poškozené, bez nutnosti odborné léčby a bez předpokladu vzniku trvalých následků.

21. Znalkyně MUDr. Olga Plocková Tatičová zjistila, že poškozená má na vnitřní straně levého předloktí sedm kožních jizev. Souměrný kruhovitý tvar jizev a jejich shodný průměr odpovídají úrazové verzi předložené poškozenou, tj. popálením cigaretou, mohou být následkem přiložením zapálené cigarety na kůži. Jizva při palcové straně předloktí ve výši 11 cm nad zápěstní řasou může být následkem popáleniny III. stupně a ostatní jizvy následkem popáleniny II. stupně. Toto poranění, které lze obecně charakterizovat jako lehké zranění místního významu, nezanechalo trvalé následky, jsou pouze kosmetickým defektem, jehož dopad lze řešit estetickým kosmetickým zákrokem, k poruše zdraví jako celku nevede, zraněnou osobu v běžném způsobu života při nekomplikovaném hojení neomezuje déle než jeden týden. Lze na ně pohlížet ze soudně lékařského hlediska jako na uškození na těle. Léčba ložiskových drobných popálenin převážně II. stupně obvykle netrvá déle než 1 týden, spočívá v místním nanášení mastí s protizánětlivým hojivým účinkem. Bereme-li za prokázané, že jizvy jsou následkem popálení cigaretou, lze usuzovat ze soudně lékařského hlediska na mučivé útrapy, i když se jednalo o krátkodobý účinek zraňujícím předmětem, kontakt kůže s doutnajícím oharkem je značně bolestivý, jednalo se o ženu ve věku 18-19 let, u níž útok dle jejího vyjádření znalkyni zasáhl její osobnost jako celek. Jizvy byly zcela zhojeny, jejich stáří či dobu vzniku nelze určit.

22. K osobě poškozené byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Z jeho závěrů a z výslechu znalkyně Mgr. Romany Hübnerové, Ph.D., vyplývá, že osobnost poškozené se prezentuje jako výrazně submisivní, simplexní, podmanitelná. Zjistila u ní možnou neuspokojivou osobní historii interpersonálních vztahů, minimální sebeprosazení, minimální sebedůvěra ve vlastní schopnosti. Jsou zvýšeny hodnoty psychické inadekvátnosti. Je emočně labilní, neurotická, zjištěna nižší odolnost vůči zátěži, významně vyšší náchylnost k nehodám, zahlcenost běžnými denními úkoly. Poškozená preferuje být středem pozornosti. Je ustrašená, má sklony pochybovat o sobě a jiných, má sklony k depresi, k obavám, na kritiku reaguje sklíčeností, vyvádí ji z míry i sebemenší tlak z okolí. Je u ní zvýrazněná potřeba podpory z okolí. Je u ní zvýšená paranoia, hypochondrie, psychastenie, suicidální deprese, agitace, úzkostná deprese, nuda a odstup. Ve struktuře rozumnových schopností nejsou patrné defekty, které by obecně a předem snižovaly možnost chápání prožívaných událostí, nebyly detekovány příznaky svědčící pro organickou poruchu CNS, v psychice patrná posttraumatická psychická porucha. Znalkyně nezjistila důvody, motivaci, která by vedla ke zkreslené výpovědi, sklon ke konfabulacím ani znaky indoktrinace, ovlivnění poškozené ke změně výpovědi. Osobnost poškozené je v každém směru negativně ovlivněna činností obžalovaného. Na poškozené se začínají vyvíjet poměrně různorodé symptomy týrané osoby. Je dodnes v péči psychiatra.

23. Dále byl na poškozenou vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalkyně MUDr. Martina Kašpárková konstatovala, že poškozená trpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, posttraumatickou stresovou poruchou, kterou lze hodnotit jako újmu na zdraví a která omezuje běžný způsob života poškozené. Pro tuto poruchu byla léčena ambulantním psychiatrem MUDr. Kubejem od února 2016, byla opakovaně hospitalizována na psychiatrickém oddělení Ústřední vojenské nemocnice. Stav poškozené odpovídá pracovní neschopnosti. Je u ní přítomno depresivní ladění, anxieta, hyposomie, noční můry, pocity strachu. Nálada je kolísavá, většinou je pokleslá, depresivní, někdy podrážděná, úzkostná, hůř se soustředí. Bojí se chodit někam sama, bez doprovodu.

24. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie byl vypracován i na obžalovaného. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce MUDr. Ladislava Procházky bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí duševní poruchou chorobného charakteru a netrpěl jí ani v předmětné době. Znalec nezjistil, že by se mohl dopustit spáchání eventuální předmětné trestné činnosti z chorobné motivace. Obžalovaný není postižen chorobnou agresivitou, není postižen trvalou vadou osobnosti, poruchou osobnosti, ani poruchou intelektu. Není disponován k nepřiměřeně agresivním reakcím v psychosociálně stresujících situacích. Obžalovaný není závislý na alkoholu ani na jiných návykových psychotropních látkách. Znalec nezjistil, že by mohl být v předmětné době forenzně významně intoxikován alkoholem nebo jinou návykovou psychotropní látkou. V době, kdy se měl obžalovaný dopouštět páčání předmětné trestné činnosti, byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti plně zachované. Z psychiatrického hlediska není pobyt posuzovaného na svobodě nebezpečným pro společnost, znalec proto nenavrhл uložení ochranného léčení.

25. Pokud jde o listinné důkazy, ve spisu jsou založeny lékařské zprávy o zdravotním a duševním stavu poškozené [jméno] [příjmení], fotografie poškozené, kterými dokladovala své poranění, stejně tak fotografie z doby jejich vztahu, které předložil obžalovaný.

26. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 8 C 21/2016 bylo zjištěno, že poškozená dne 17. 5. 2016 podala žalobu na výživné manželky. Domáhala se svým návrhem, aby soud vyměřil obžalovanému výživné pro ni jako nerozvedenou manželku ve výši 10 000 Kč měsíčně s tím, že je nemocná, byla opakovaně hospitalizována na psychiatrickém oddělení a v důsledku své nemoci není schopna se žít. Obžalovaný je v perfektní fyzické kondici, pracuje a vydělává peníze. Když byli spolu jako manželé, byl schopen si vydělat 20 000 Kč až 25 000 Kč měsíčně. Obžalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že nemá žádné finanční prostředky, žije u rodičů a rodiče ho živí, pracuje pouze brigádně s maximálním výdělkem 5 000 Kč měsíčně. Rozsudkem

Okresního soudu v Kladně ze dne 8. 12. 2016, č. j. 8 C 21/2016-109, který nabyl právní moci dne 6. 1. 2017, byla obžalovanému uložena povinnost přispívat na výživu poškozené jako manželky částkou 1 000 Kč měsíčně počínaje 17. 5. 2016, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem.

27. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 18 C 32/2016 bylo zjištěno, že obžalovaný dne 18. 5. 2016 podal soudu návrh na rozvod manželství s poškozenou. Obžalovaný se domáhal rozvodu manželství s odůvodněním, že manželství s poškozenou uzavřeli po velice krátké známosti, již krátce po uzavření manželství se začaly projevovat názorové rozpory a povahové odlišnosti obou manželů, které vedly k ukončení společného soužití. Od února 2016 spolu nežijí, jejich manželství je hluboce a trvale rozvráceno. Poškozená s návrhem na rozvod manželství souhlasila, celé manželství považuje za velký omyl, který z důvodů na straně manžela vedl k její hospitalizaci v psychiatrické léčebně a majetkovým ztrátám. Manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 2. 2017, č. j. 18 C 32/2016-36, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2017.

28. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím závěrům. Z provedených důkazů, které jsou v tomto směru ve vzájemném souladu, bez jakýchkoli pochybností vyplývá, že obžalovaný s poškozenou navázali známost v únoru 2015, poté rodina poškozené i s poškozenou odjeli s kolotoči a atrakcemi do Polska, kde byli do září 2015, dne 29. 10. 2015 došlo k uzavření sňatku a dne 21. 2. 2016 k faktickému rozchodu obžalovaného s poškozenou a následně k rozvodu jejich manželství.

29. Pokud jde o jednání, které bylo kladeno obžalovanému za vinu pod bodem 1) obžaloby, ten jeho spáchání popřel. Z jeho spáchání je usvědčován výpovědí poškozené, která uvedla, že ji urážel, štipal ji, až měla modřiny a opakovaně vyhrožoval zabitím jí i její rodině. Slyšení svědci jejich vztah před uzavřením manželství hodnotí jako harmonický, dobrý, dobře citově založený, chovali se k sobě hezky, nikdo si nevšiml žádného zádrhele nebo problému. Pokud matka poškozené uvedla v přípravném řízení, že tento vztah nebyl v pořádku, že obžalovaný častoval poškozenou sprostými nadávkami, uvedla současně, že tomu nebyla nikdy přítomna, a naopak v hlavním líčení uvedla, že bylo všechno v pořádku, nezdálo se jí, že by mohl být někde zádrhel. Měli se rádi, vztah mezi nimi se jí zdál dobře citově založený. V létě otec obžalované zaznamenal, že poškozená víc poslouchala názory obžalovaného na jejich rodinu, matka poškozené uvedla, že obžalovaný dělal rozbroje mezi členy jejich rodiny a povedlo se mu je rozeštvát, což však nijak blíž nedovedla vysvětlit. Ze všech výpovědí vyplývá, že obžalovaný s poškozenou prakticky netrávili žádný čas spolu. Na první schůzky s obžalovaným ji doprovázel její bratr, doprovázel ji i v době, kdy se byla představit rodičům obžalovaného. Po odjezdu rodiny [příjmení] do Polska ji obžalovaný několikrát navštívil na několik dnů, kde byli stále v přítomnosti někoho z členů rodiny [příjmení]. Nikdo ze slyšených svědků neviděl, že by poškozená měla v souvislosti s jednáním obžalovaného nějaké modřiny, naopak svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že poškozená měla vždycky modřiny, jak na rukou, tak i na zádech. Jak obžalovaný, tak svědci [příjmení] [celé jméno obžalovaného] starší, [jméno] [příjmení], [obec] [celé jméno obžalovaného] mladší a [jméno] [příjmení] popisovali, že u poškozené viděli v létě 2015 modřinu v obličeji, o které tvrdila, že ji má od svého otce za to, že se obžalovaného zastávala. V tu dobu obžalovaný za poškozenou jel, v její přítomnosti před vznikem této modřiny nebyl. Ani v době několikadenního pobytu v Polsku obžalovaný s poškozenou nebyli spolu o samotě, ve dne a večer byli ve společnosti rodinných příslušníků poškozené, spali zvlášť. Poranění ani modřiny nebyly nikterak dokladovány. Ostatně i svému ošetřujícímu psychiatrovi poškozená uváděla, že se k ní obžalovaný choval hezky a pozorně a že jeho chování se změnilo po svatbě.

30. Pokud jde o hrozby v telefonu vystřelením celé jejich rodiny, o kterém vypovídá poškozená a její matka, která uvedla, že telefonnímu hovoru byla přítomna. Obě svědkyně shodně uvedly, že v době telefonátu byli u nich na návštěvě příbuzní. I proto je zcela nelogické a nepravděpodobné, že tyto hrozby obžalovaného nechaly bez jakékoli reakce, nijak je neřešily, nežádaly o pomoc, a

především, že by své příbuzné, kteří mohli být jednáním obžalovaného ohroženi na životě, nijak nevarovaly, a jen prostě vyčkaly příjezdu obžalovaného. Obě také uvedly, že po tomto telefonním rozhovoru obžalovaný skutečně přijel a choval se naprosto klidně. Poškozená zprvu při znaleckém vyšetření uváděla, že obžalovaný udělal pohyb, jako by něco ukládal pod sedačku auta, že jí říkal, že má zbraň, ale že u něj žádnou neviděla. V průběhu řízení pak popsala pistoli a dokonce i pouzdro, které viděla obžalovaného ukrývat v autě. Sestra poškozené [jméno] [příjmení] uvedla, že o výhrůžkách vystřílením ví od sestry, která jí ihned poté telefonovala, avšak obžalovaný poté nepřijel.

31. V kontextu toho, že vztah poškozené a obžalovaného dál pokračoval, plánovala se a proběhla svatba, má soud zcela důvodné pochybnosti o tom, zda došlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. V pochybnostech potom postupoval v souladu, „in dubio pro reo“ a obžalovaného podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprostil obžaloby.

32. Pokud pak jde o skutek pod bodem 2), který byl obžalovanému [celé jméno obžalovaného] kladen za vinu, soud má bez pochybností prokázáno, že obžalovaný s poškozenou sdíleli společnou domácnost ode dne následujícího po svatbě, k níž došlo dne 29. 10. 2015, do 21. 2. 2016, kdy došlo k jejich faktickému rozchodu. Obžalovaný popřel, že by s poškozenou zle nakládal, že by se k ní choval způsobem, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 2). Poškozená naopak jeho jednání podrobně popsala. Především je nutno uvést, že žádný ze slyšených svědků nebyl tomuto jednání přítomen, a pokud je popisují, vycházejí z toho, co jim řekla poškozená. Výjimkou je napadení poškozené obžalovaným v Tatrách v druhé polovině ledna 2016. K tomu se ve svých výpovědích kromě poškozené vyjadřují svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které uvedly, že napadení byly přítomny. Jejich výpovědi jsou však zcela odlišné času napadení. [jméno] [příjmení] uvedla, že k tomu došlo v ranních hodinách, po snídani, zatímco svědkyně [příjmení] hovoří o době po návratu z bazénu. Fotografie modřiny na stehně poškozené, která byla předložena znalci z oboru soudního lékařství a poranění, k němuž se znalec v této souvislosti vyjadřoval, však mělo vzniknout již 2. 1. 2016, tedy několik týdnů před tím. Nejen tyto časové nesrovnalosti vzbuzují pochybnosti o pravdivosti výpovědi poškozené a obou svědkyň o fyzickém napadení poškozené obžalovaným na dovolené v Tatrách, ale především průběh tohoto napadení, jak jej popisuje svědkyně [příjmení], matka poškozené. Ta uvedla, že viděla oknem na vzdálenost 3-4 metrů, jak obžalovaný kopl nohou poškozenou do břicha, až spadla na zem, proto okamžitě vstoupila do pokoje. Při svém vstupu ještě toto kopnutí zahlédla. Už to samo o sobě není možné. Nevěrohodnou a zcela nepravděpodobnou je pak její popisovaná reakce na takové napadení v té době těhotné dcery, kdy údajné kopnutí do břicha nijak neřešili. Sama svědkyně uvedla, že, „tomu nevěnovali pozornost, ale už jim to bylo divné“. To v situaci, kdy obžalovaný měl kopnout její těhotnou dceru do břicha takovou silou, až upadla na zem. Přitom na druhé straně podle jejích slov se sjeli jako rodiče poškozené s rodiči obžalovaného u nich doma tři týdny po svatbě, aby řešili jejich hádku a snad facku, kterou obžalovaný měl poškozené dát. Tato výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] se tak jeví jako snaha podpořit výpověď poškozené a zejména dát potrat, k němuž došlo při návratu z této dovolené, do přímé souvislosti s jednáním obžalovaného. Ze znaleckého posudku z odvětví porodnictví však bylo zjištěno, že těhotenství bylo od samého začátku neprosperující a případné psychické ataky a uváděné násilí nebyly v příčinné souvislosti s ukončením gravidity. Pokud jde o toto napadení, jsou zde důvodné pochybnosti o tom, že k takovému jednání vůbec došlo.

33. Pokud pak jde o další jednání obžalovaného, které popisuje poškozená, tomu nikdo ze slyšených svědků nebyl přítomen ani nezaznamenal žádný útok ze strany obžalovaného, a kromě výpovědi poškozené není žádný přímý důkaz o tom, že by se ho obžalovaný, který jeho spáchání popírá, dopustil. Za dané situace je pak třeba zvlášť pečlivě hodnotit zejména věrohodnost a pravdivost výpovědi poškozené, a to v kontextu ostatních ve věci provedených důkazů.

34. Ve výpovědích poškozené jsou určité rozpory, a to i v líčení podstatných skutečností, které nelze pominout. Předně se jedná o popis napadení obžalovaného, které vyústilo znásilněním. V

přípravném řízení poškozená vypověděla, že toto napadání trvalo zhruba 15 minut, obžalovaný ji mlátil pěstí a škrtil na posteli v ložnici. U soudu naproti tomu uvedla, že tento incident proběhl poměrně rychle, že ji obžalovaný chytil pod krkem, začal ji dusit, pak ji povalil na postel a dal jí facku a z ložnice odešel. Vzhledem k tomu, že poškozená odlišně popisuje jak průběh, tak intenzitu útoku, vznikají pochybnosti o tom, zda k takovému útoku skutečně došlo.

35. Pokud pak jde o znásilnění samotné, o kterém mimochodem poškozená začala hovořit až v průběhu trestního řízení, je třeba uvést, že o ničem takovém nehovoří nikdo ze svědků, jimž se poškozená měla svěřovat, ani její kamarádka, sestra, matka či otec. O znásilnění poškozená nic neuváděla ani v průběhu znaleckého vyšetření znalkyní MUDr. Hübnerovou, Ph.D., které pouze uvedla, že snad měl obžalovaný požadovat praktiky sado-maso, a že sex probíhal jinak, než jaké byly její představy. Při znaleckém vyšetření poškozená neudávala nic o tom, že by pohlavní styk byl vynucován násilím. V jedné ze svých výpovědí v přípravném řízení poškozená uvedla, že ji po hádce obžalovaný sexuálně zneužil, aniž by k tomu uvedla cokoli dalšího. V další výpovědi v přípravném řízení uvedla, že v ložnici věšela prádlo, obžalovaný k ní přišel zepředu, strčil jí rukou na hrud', ona spadla na postel a on se na ni vrhnul. Jednou rukou jí dal ruce za hlavu, druhou rukou jí roztrhl triko, potom jí stáhl kalhoty od pasu doků i kalhoty, a to do výše kolen, sám si rozepnul poklopec na teplácích, sundal si boxerky a vykonal na ní soulož. Při tom ona hlasitě křičela o pomoc. To trvalo asi minutu. V hlavním líčení pak uvedla, že se za ní obžalovaný po napadení popsáném v předchozím odstavci vrátil do ložnice, povalil ji na zem a tam ji sexuálně zneužil. Ještě před tím, než z ní strhl oblečení a sebe svlékl, řekl jí, že když bude křičet, že ji zabije. Bez ohledu na to, zda by pohlavní styk mohl být proveditelný za situace, kdy poškozená měla ve výši kolenou kalhoty a kalhotky, je třeba zdůraznit, že se obě verze poškozené o průběhu skutkového děje odlišují.

36. V přípravném řízení uvedla, že k tomuto jednání došlo odpoledne, ona byla do večera v ložnici, pak se šla vykoupat a šla si lehnout. Obžalovaný za ní přišel do ložnice s tím, že to tak nemyslel, a při tom měl v ruce nůž. V hlavním líčení naopak uvedla, že s nožem za ní obžalovaný přišel bezprostředně poté, co ji zneužil, a začal s ním před ní mávat. Tyto verze výpovědi poškozené jsou rovněž odlišné.

37. V hlavním líčení pak, co se týče sexuálního života v manželství, poškozená uvedla, že za dobu manželství měli pohlavní styk z její strany 2x až 3x chtěný a 5x-6x nechtěný. V přípravném řízení pak uvedla, že ještě jednou, v době šestinedělí po prodělané interrupci, asi 2 týdny po zákroku, po ní obžalovaný chtěl sex a vykonal na ní soulož proti její vůli. I v tom jsou její výpovědi v rozporu.

38. Tyto rozpory jsou zcela zásadní, nelze je vysvětlit ani během času, naopak zakládají značnou pochybnost, zda k takovému jednání vůbec došlo.

39. Dále poškozená v přípravném řízení uvedla, že jí měl obžalovaný po návštěvě příbuzných v [obec] na začátku prosince 2015 přiložit na hrud' sekáček na maso, o kterém ostatně obžalovaný tvrdí, že v domácnosti vůbec neměli. V hlavním líčení naproti tomu uvedla, že jí jej obžalovaný přiložil ke krku. I v tom je tedy výrazný rozpor. Další rozpor nastal v tom, že poškozená v hlavním líčení uvedla, že po tomto útoku sekáčkem a poté, co obžalovaný z bytu odešel a zhruba po půl hodině se vrátil, se jí podařilo sebrat klíče od bytu a mobilní telefon, z bytu utéct a zavolat otci, a že poté její rodiče přijeli do bytu spolu s rodiči obžalovaného, kde situaci řešili. V přípravném řízení však uvedla jen to, že obžalovaný odešel z bytu a pak přišel celý od bláta a že jí druhý den řekl, že někde upadl. V přípravném řízení také popisovala, že se rodiče obou do jejich bytu sjeli po hádce, která se odehrála v listopadu 2015, 2-3 po svatbě, o čemž vypovídají i rodiče poškozené [jméno] a [jméno] [příjmení], a kdy podle tvrzení poškozené jí měl obžalovaný vyčítat, že si telefonuje s matkou a se sourozenci, poté jí měl chytit za krk, vyzdvihnout do vzduchu a bouchat jí hlavou o zeď. K tomu však svědci [jméno] a [jméno] [příjmení] uvedli, že když byli 2-3 týdny po svatbě přivoláni do bytu, který měli pronajatý obžalovaný a poškozená, měla poškozená otisk ruky na tváři, ačkoli poškozená uvádí, že její otec viděl šrám na krku. Už to vzbuzuje

pochybnosti, neboť svědci přijeli do Kladna z Prahy, nicméně to neodpovídá vylíčení útoku poškozenou, která o facce nehovořila, naopak svědci neuvádějí nic o stopách na krku, které by v případě takového útoku jistě poškozená měla. Sestra poškozené pak k incidentu, po kterém měla poškozená utéct z bytu, na rozdíl od poškozené uvedla, že poškozená po útěku z bytu telefonovala jí a ona teprve informovala bratra se žádostí o pomoc, a že poškozená se poté vrátila sama do bytu, a že pak na základě gest obžalovaného řekla, že měli výměnu názorů. Stejně tak pokud jde o rozbité dveře u koupelny, které měl po hádce s poškozenou obžalovaný rozbit, liší se výpovědi svědků a poškozené ohledně toho, po kterém z incidentů se to mělo stát.

40. Ve shodě s tvrzením poškozené ohledně napadení obžalovaným v Nemocnici Na Bulovce není ani výpověď svědka [jméno] [celé jméno obžalovaného] mladšího, který byl jejich dohadování přítomen, takové napadení nezmiňuje ve své výpovědi ani svědek [jméno] [příjmení], o stopách po něm nehovoří ani lékařské zprávy o vyšetření, která poškozená v uvedený den v této nemocnici po odchodu obžalovaného absolvovala.

41. Až ve své poslední výpovědi v přípravném řízení na dotaz, zda má nějaké fyzické následky z jednání obžalovaného, poškozená uvedla, že ji obžalovaný pátil cigaretami. Neví však, kdy to bylo a kolikrát ji pátil, jen že to bylo v bytě a že se to stalo ve dvou případech. Znalkyně z odvětví soudního lékařství MUDr. Olga Plocková Tatičová na vnitřní straně levého předloktí poškozené skutečně shledala sedm kožních jizev, které svým charakterem a tvarem odpovídají popálení cigaretou. Jizvy jsou zhojené a nelze určit jejich stáří. Z výpovědí slyšených svědků i samotného obžalovaného pak bylo zjištěno, že obžalovaný nekouří ani nekouřil, a stejně tak nekouří poškozená. Z toho je zřejmé, že v jejich bytě cigarety nebyly k dispozici, a vzniká tak důvodná pochybnost o tom, že jizvy na předloktí vznikly skutečně v době manželství obžalovaného a poškozené, a že je poškozené udělal opravdu obžalovaný. K tomuto závěru vede soud právě absence bližšího ukotvení události, když ostatní hádky a rozpory s obžalovaným či jeho rodinou poškozená vždy váže na nějakou jinou skutečnost a průběh manželství, které trvalo necelé 4 měsíce, popisuje téměř den po dni.

42. Rozpory shledal soud také ve vyjádření poškozené, která na straně jedné uvedla, že se nikomu s chováním obžalovaného nesvěřila, naproti tomu opakovaně uváděla, že se s útoky obžalovaného bezprostředně po nich a s chováním obžalovaného vůči ní opakovaně svěřovala matce obžalovaného, jeho švagrově říkala, že jí obžalovaný nadává, svěřovala se sestře [jméno] [příjmení] a kamarádce [jméno] [příjmení], kterým řekla tak 20 %. Jak svědkyně [jméno] [příjmení], tak svědkyně [jméno] [příjmení], potvrdily, že s poškozenou byly v častém kontaktu, trávily spolu dost času, avšak popřely, že by s poškozenou řešily nějaké problémy ve vztahu s obžalovaným nebo stížnosti na jeho chování. Svědkyně [jméno] [příjmení] i svědkyně [jméno] [příjmení] uvedly, že se jim poškozená svěřovala a že spolu trávily spoustu času, telefonovaly si. To ovšem odporuje dalšímu tvrzení poškozené o tom, že ji obžalovaný nespustil z očí a že byl stále s ní, takže se nemohla nikomu svěřit. Na straně druhé však nelze uvěřit tomu, že pokud by se skutečně poškozená svěřovala své sestře, která doslova uvedla, že poškozenou zbožňuje, že k ní má skvělý vztah, s tím, že je obžalovaným týrána a bita tak, jak svědkyně popisuje, že by nijak nezasáhla, své sestře nijak nepomohla. Její zdůvodnění, že si to poškozená nepřála, pak vyznívá naprosto absurdně. Nejen výpovědi těchto dvou svědkyň, ale i výpovědi ostatních svědků a koneckonců samotné poškozené, je vyvráceno její tvrzení o tom, že jí obžalovaný odebral mobilní telefon a že kontroloval její hovory. Ze svědeckých výpovědí naopak vyplývá, že poškozená byla v neustálém telefonickém kontaktu se svými příbuznými i s příbuznými obžalovaného, nikdo z nich neuvádí, že by se snad poškozené nemohl dovolat, poškozená s nimi probírala hádky s obžalovaným. Přestože uvedla, že si zranění nefotila, protože jí obžalovaný kontroloval telefon, pořídila fotografie, které byly následně předloženy znalci MUDr. Ivanu Procházkovi. To by zajisté nebylo možno v případě, kdy by poškozená nedisponovala volně mobilním telefonem. Svědkyně [příjmení] uvedla, že se k poškozené telefonicky ohlásila na návštěvu a že ta pak byla zamčená v bytě. I toto tvrzení vyznívá absurdně, tedy že by poškozená

měla k dispozici mobilní telefon sama v bytě, když ona tvrdí, že obžalovaný byl stále s ní a neustále ji kontroloval, a že neměla k dispozici mobilní telefon. Z výpovědi svědkyň [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] naopak vyplývá, že poškozená chodila s nimi nakupovat, že chodila do solária, obžalovaný chodil do fitka, s otcem prodávali a myli auta. Poškozená byla v častém telefonickém, ale i v osobním kontaktu i se svými rodiči a sourozenci. Z toho je zřejmé, že obžalovaný netrval s poškozenou celý čas neustále tak, jak ona tvrdí.

43. Pokud pak příbuzní poškozené, její matka [jméno] [příjmení], sestra [jméno] [příjmení], otec [jméno] [příjmení] i kamarádka [jméno] [příjmení] popisují útoky ze strany obžalovaného, mnohdy líčí skutkový děj odlišně od poškozené, byť uvádějí, že mají informace o nich právě od poškozené. Svědkyně [příjmení] popsala navíc útok obžalovaného na poškozenou ve zkušební kabině v nákupním centru, o které se ovšem na straně druhé poškozená vůbec nezminila v žádné ze svých podrobných výpovědí. Jak už bylo výše zmíněno, ani matka poškozené, ani její sestra či kamarádka [jméno] [příjmení], ačkoli uvádějí, že věděly již v době manželství poškozené, že je obžalovaný na poškozenou hrubý a vulgární, ubližuje jí i fyzicky a vyhrožuje usmrcením celé rodiny, naprosto nelogicky a zcela nevěrohodně nečinily žádné kroky k tomu, aby takovému jednání zamezily, samy poškozené pomohly či aby požádaly kohokoli o pomoc nebo takové jednání oznámily. Jejich zdůvodnění, že si to poškozená nepřála či že je prosila, aby to nikomu neříkaly, je zcela nevěrohodné. Soud měl možnost vidět, jak se rodina poškozené chová k ní ochranně,

44. Naopak všechny tyto výpovědi, tedy zejména výpovědi poškozené, ale i výpovědi její matky, sestry a kamarádky, svědčí o snaze vykreslit obžalovaného v co nejhorších barvách, jako labilního, výbušného násilníka. Tomu však odporují zjištění znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který u obžalovaného nezjistil žádné známky duševní poruchy či choroby, ani poruchu osobnosti. Obžalovaný podle zjištění znalce není disponován k nepřiměřeně agresivním reakcím v psychosociálně stresujících situacích. Ke stejným závěrům pak došel i ošetřující lékař poškozeného, MUDr. Kučera.

45. Bylo také třeba hodnotit způsob, jakým poškozená vypovídala před soudem. Její výpověď byla zcela mechanická, téměř strojová, bez projevu jakýchkoli emocí, jaké v praxi vidáme u poškozených v obdobných kauzách, chronologicky uspořádaná, bez doplňování detailů či vracení se v čase. Z tohoto důvodu působila naučeně. Poškozená svou výpověď před soudem pro nevolnost nedokončila. Je však třeba zmínit, že byla vyslýchána v letním dni, kdy se teploty pohybovaly kolem 35 °C a kdy s ohledem na stavební ruch kolem budovy soudu a kvalitu zvukové nahrávky hlavního líčení bylo třeba nechat uzavřená okna. V takové situaci, kdy v jednací síni, která není klimatizovaná, bylo přítomno nejméně 8 dalších osob, byla teplota v místnosti vysoká a byl vydýchaný vzduch, a nelze se divit tomu, že poškozené se udělalo za takové situace nevolno. Z vyjádření znalkyně PhDr. Hübnerové pak také vyplynulo, že taková lidé, jako je poškozená, jsou náchylní ke zkratkovému jednání, k omdlévání.

46. Nelze nikterak pominout lékařské zprávy o zdravotním stavu poškozené, výpověď jejího ošetřujícího lékaře MUDr. Kubeje, jakož i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie. Z těchto důkazů bylo zjištěno, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Znalkyně MUDr. Kašpárková ve svých závěrech vycházela z dřívější opakované diagnózy, která vyznívá z lékařských zpráv jak jejího psychiatra, tak z opakovaných hospitalizací, při stanovení této diagnózy nevycházela z laboratorních vyšetření. V hlavním líčení vysvětlila, že jde o reakci na prožité trauma, na jakýkoli traumatický zážitek. Pro poškozenou byl traumatizující vztah s jejím manželem, kdy ona byla velmi nevyzrálá, šlo o její první známost, první vážný vztah, který skončil velmi špatně, traumatizující byla pro ni i skutečnost, že přišla o dítě. V případě poškozené se následně vyvinul strach ze setkání s obžalovaným.

47. Znalkyně Mgr. Hübnerová popsala osobnost poškozené jako výrazně submisivní, podrobnou, podmanitelnou, neurotickou, labilní, která nikdy nebyla vystavena presu. Z jejího klinického i testového vyšetření vyplynulo, že byla vystavena dlouhodobému traumatu. Trauma bylo z celého jejího vztahu, z jeho průběhu, ze vzájemného soužití, možná k němu přispěly i rodiny. Trauma měla i z potratu. V jejím případě trauma, vyvinutý tlak nemusel být ani tak obrovský, stačilo zařvat. Poškozená popisovala při vyšetření spíš verbální útoky. Osobnostní charakteristika poškozené byla stejná v době, kdy se s obžalovaným seznámila, tedy že byla velmi submisivní, labilní. Byla velice nezkušená, nezralá, volala rodičům, bratrovi, sestře, kamarádce, je prostě taková a má zažité, že vždycky někdo v rodině pomůže. Ze vztahu a od problémů chtěla pryč, utekla k rodičům. Je velmi silně determinovaná prostředím, z kterého vyšla, tedy rodinou, vztahy v rodině i způsobem života rodiny.

48. Poškozenou jako submisivní, poslušnou, hodnotí i slyšení svědci, z jejichž výpovědí je patrná i její silná vázanost na rodiče a sourozence. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že poškozená je taková dobrotivá, poslušná. Rodiče se poslouchají, nikdy nedělala nic za jejich zády. Nestalo se, že by udělala něco proti vůli táty nebo mámy.

49. Znalkyně Mgr. Hübnerová hodnotila vztah a soužití obžalovaného a poškozené jako nesoulad dvou nezralých partnerů, nesoulad dvou povah, které se vůbec neměly sejit. Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný a poškozená uzavřeli manželství a začali spolu žít po velmi krátké známosti. Před svatbou se nestačili dostatečně poznat, viděli se jen několikrát a krátkou dobu, vždy jen v přítomnosti dalších osob. Po svatbě začali spolu žít a začaly vznikat a narůstat problémy. Tyto problémy byly dané jejich věkem, nezkušeností, nezralostí, povahovými odlišnostmi. Také odlišným rodinným zázemím a naprosto odlišným způsobem života obou rodin, z kterých pocházejí. Začalo docházet k dohadům a hádkám, o kterých především poškozená mluvila před znalkyní, a které podrobně uvádí jak poškozená, tak obžalovaný ve svých výpovědích. Je zřejmé, že poškozená, která je velice silně vázána na svou rodinu, která ji ochraňuje, velice těžce nesla odloučení od rodičů i sourozenců, s kterými do té doby trávila veškerý svůj čas a na místo toho, aby zůstala s manželem v jejich středu, zůstala v jiném městě, sama. Pro svou nezkušenost a nezralost nebyli obžalovaný a poškozená schopni poradit si s problémy ve vztahu a adekvátním způsobem je řešit. O jejich nepřipravenosti na manželství a na společné soužití svědčí i ta skutečnost, že spolu žili pouhé 4 měsíce, během kterých došlo k tak zásadnímu narušení jejich vzájemných vztahů, že došlo k rozchodu a poté i rozvodu manželství. Svou roli podle závěrů soudu na tom mělo také předčasné ukončení těhotenství, když i z výpovědí svědků vyplývá, že poté poškozenou a obžalovaného již nic nespojovalo, a především skutečnost, že obžalovaný odmítl podílet se na podnikání rodiny poškozené, což by pro poškozenou znamenalo trvalé odloučení a zásadní změna stylu života. V neposlední řadě pak se na vztahu obou podíleli jejich rodinní příslušníci, kteří neustále řešili vztah a jejich soužití.

50. Soud ovšem nemá bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že by se obžalovaný vůči poškozené choval takovým způsobem, jaký je popisován ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 2). Takové jednání nebylo provedenými důkazy bez pochybností prokázáno. Lze je shrnout, že obžaloba byla postavena na výpovědi poškozené, která s ohledem na výše uvedené není zcela spolehlivým podkladem pro rozhodnutí soudu, když není podpořena provedenými důkazy, když její výpovědi jsou v rozporu a ani výpovědi slyšených svědků zcela jednoznačně její výpovědi nepotvrzují, naopak svědčí o snaze obžalovanému co nejvíc uškodit, a to i s ohledem na vztahy obou rodin, jak se vykrystalizovaly po ukončení vztahu obžalovaného a poškozené a které byly předmětem zvlášť vedeného trestního řízení.

51. Protože vznikly důvodné pochybnosti o tom, zda se skutek stal tak, jak je obžalovanému kladen za vinu, soud jej v souladu se zásadou, „in dubio pro reo“ podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprostil obžaloby i pro tento skutek.

52. Poškozené [jméno] [příjmení] a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se k trestnímu řízení připojily řádně a včas. Vzhledem ke zprošťujícímu rozsudku však soudu nezbylo než obě poškozené podle § 229 odst. 3 trestního řádu s jejich nároky na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 15. července 2019

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně